

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/16/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119015210
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3119015210.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Mariána Dunčka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 26. februára 2020 prejednal sťažnosť odsúdeného

P. K.,

nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom J., Y. XXXX/X, t. č. vo výkone trestu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Ilava,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1Pp/227/2019 zo dňa 11.12.2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6T/95/2015 zo dňa 13.11.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/169/2015 zo dňa 14.01.2016 bol P. K. odsúdený pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr. zák., zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Tr. zák. a prečin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Uznesením súdu prvého stupňa bol podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a § 415 ods. 1 Tr. por. zamietnutý návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu vyššie uvedeného trestu odňatia slobody.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odsúdený sťažnosť, ktorú zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia.

Krajský súd v Trenčíne primárne zistiac, že podaná sťažnosť je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou a v zákonom stanovenej lehote, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo, a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd v prvom rade konštatuje, že súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa k priebehu svojho výkonu trestu odňatia slobody, ako aj k dôvodom, pre ktoré navrhoval svoje podmiennečné prepustenie.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa ďalej vyplýva, že tento sa dôsledne zaoberal zákonnými podmienkami pre podmiennečné prepustenie podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Možno prisvedčiť jeho

názoru, že odsúdený spĺňa len formálnu podmienku z pohľadu výkonu potrebnej výmery trestu odňatia slobody (2/3).

Záveru súdu prvého stupňa o nesplnení prvej materiálnej podmienky o správaní sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody a plnení povinností spôsobom preukazujúcim jeho polepšenie, ako aj druhej materiálnej podmienky, že osoba odsúdeného, z pohľadu možností jeho nápravy a ustáleného stredného rizika jeho sociálneho zlyhania (recidívy), neumožňuje dospieť k rozumnému záveru, že na slobode už nebude páchať trestnú činnosť, sú podľa názoru krajského súdu správne.

Odsúdený sa vo výkone trestu odňatia slobody do rozhodnutia súdu prvého stupňa nachádzal viac ako 4 roky a za tento čas si nevytvoril podmienky na udelenie čo i len jednej disciplinárnej odmeny. Práve naopak boli u neho zaznamenané opakovane viaceré negatívne poznatky, ktoré vylučujú iné vyhodnotenie splnenia prvej materiálnej podmienky. Je potrebné uviesť, že ani „priemerné“ správanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody nespĺňa podmienku preukázania polepšenia.

Pokiaľ ide o druhú materiálnu podmienku, krajský súd len upozorňuje, že zmyslom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmiennečné prepustenie je totiž na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy. Takou okolnosťou, ktorá má pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení význam, je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného vrátane jeho trestnej minulosti. Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojím spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné považovať i doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti.

Z doterajšieho počtu jeho odsúdení prevažne pre násilnú trestnú činnosť nepochybne vyplýva, že náprava odsúdeného P. K. je podstatne sťažená. Trestnej činnosti, pre ktorú aktuálne vykonáva trest odňatia slobody, sa pritom dopustil po tom, čo vykonal iný nepodmiennečný trest odňatia slobody v dlhšej výmere, uložený mu aj pre zločin lúpeže podľa § 188 Tr. zák., ako aj túto spáchal v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia uloženého mu pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zák. Z uvedeného je potom zrejmé, že ani tieto doterajšie odsúdenia a výkony trestov ho neodradili od páchania ďalšej úmyselnej trestnej činnosti. Odsúdený sa vo výkone trestu odňatia slobody nachádza po druhýkrát a trest odňatia slobody vykonáva v strednom stupni stráženia.

Nemožno súhlasiť s tvrdením odsúdeného, že trestný čin, pre ktorý sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, nebol závažný. Práve naopak krajský súd povahu spáchaných trestných činov vyhodnotil z pohľadu splnenia vyššie uvedených materiálnych podmienok v neprospech odsúdeného aj v kontexte toho zistenia, že je nekritický k spáchanej trestnej činnosti a túto čiastočne popiera. Krajský súd k tomuto uvádza, že takýto jeho postoj nemôže byť prejavom polepšenia a nedáva dostatočnú záruku, že by po prepustení na slobodu viedol riadny život, keďže si svoje negatívne konanie a jeho dôsledky ani po vykonaní väčšej časti uloženého trestu odňatia slobody neuvedomuje (nepripúšťa). Pritom platí, že ak súd nezistí „polepšenie sa“ odsúdeného, nemôže ani dospieť k takému záveru, že by po podmiennečnom prepustení viedol riadny život.

Je preto v záujme dovŕšenia nápravy odsúdeného a splnenia účelu uloženého trestu odňatia slobody, aby uložený trest odňatia slobody ďalej vykonával tak, ako to navrhol aj riaditeľ ústavu na výkon trestu.

Záverom krajský súd uvádza, že nepriaznivý zdravotný stav odsúdeného nie je sám o sebe dôvodom pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Pritom ale z obsahu spisového materiálu nebolo zistené, že by odsúdený nebol po zdravotnej stránke schopný výkonu trestu odňatia slobody.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.